חיים רמון • הכפרים - בחוץ

להציל את ירושלים היהודית

פוליטיקאים מרוב המפלגות הציוניות נשבעים בכל פה מדי יום כי "ירושלים המאוחדת, העיר שחוברה לה יחדיו, לא תחולק לעולם". באיוולתם, בבורותם ובפחדנותם הפוליטית הם מתעלמים בידיעה או שלא בידיעה מהאמת הרורה: רוב רובן של מי שמכונות היום "שכונות מזרח ירושלים" לא היו בשום תקופה היסטורית חלק מהעיר, ולכן אין שום הצדקה לכך שיהיו היום חלק מבירת ישראל.

28 הכפרים סופחו בהליך תמוה לירושלים אחרי מלחמת ששת הימים. באווירת שיכרון החושים חשבו שהפלסטינים יהיו רבע מתושבי ירושלים "השלמה". זו הייתה, ללא ספק, אחד ממעשי האיוולת הגדולים בתולדות הציונות, ועל כך אנחנו משלמים מחיר כבד בדם ובדמים. בבירת ישראל יש היום יותר פלסטינים מאשר יהודים־ציונים.

אלה המכירים את המצב העגום ממליצים לבקר בירושלים "השלמה" בעיניה, הכוללת את ג'בל מוכבר, מחנה הפליטים שועפאט, קלנדיה, צור באהר, הלאבה ושכונות נוספות. כיום מתגוררים בהם יותר מ־300 אלף פלסטינים, המהווים 37.5% מכלל תושבי העיר שחוברה לה יחדיו. ומה שיותר חמור: בקרב קבוצת גילאי מערכת החינוך, גילאי הגן, היסודי והתיכון של העיר, שיעור הערבים הוא 47%. מדהים ומבהיל אבל זה כך.

ואם לא די בזה, רוב מכריע של אותם צעירים פלסטינים לומדים על פי תוכנית לימודים פלסטינית "מעודכנת", שמהללת, בין היתר, במקרה הטוב רוצחים ומחבלים אנטי־ציונים מובהקים, ובמקרים אחרים תכני הסתה רשמית. לעיתים מתוכנות זה נעשה במימון מלא של משלם המסים הישראלי.

אחרי קו התפר בין הכפרים הפלסטיניים לירושלים היהודית הפכו לשטח הפקר מבחינה ביטחונית ופלילית. באחרונה נחשפנו למספר מבהיל: מ־2006 עד 2014 נרשמו 800 תקיפות מיניות של בחורות יהודיות, רובן על ידי פלסטינים. וזה רק חלק מביטויי האלימות והפשע. ממשלת נתניהו ממשיכה להזניח ולהפקיר את המצב העגום. היא משלמת קצבאות ותמריצים סוציאליים בשיעור של שני מיליארד שקלים בשנה, אבל מזניחה את השכונות הפלסטיניות בכל תחומי החיים האחרים, אינה מפקחת על הנעשה במערכת החינוך ומונעת מהעירייה ומהמשטרה, ואפילו מהשב"כ ושאר זרועות החוק, להיכנס לכפרים אלה. מי שחדרו לוואקום הזה הם גורמי ההסתה הפלסטיניים, ובשולי ירושלים השלמה של נתניהו כבר מסתובבים, אפילו בגלוי, כוחות חמושים של גדודי הפת"ח, שלאיש אין עליהם שליטה.

את המצב האבסורדי והבלתי נסבל הזה, חייבים לשנות ולאלתר. הממשלה חייבת להתחיל במהרה שיש לתקן את הטעות ההיסטורית שנעשתה ב־1967 ולהוציא מתחום ריבונות ישראל והשטח המוניציפלי של ירושלים את רוב 28 הכפרים הפלסטיניים. בדרך זו יוזזו לתחום הגדה המערבית בין 200 ל־250 אלף תושבים פלסטינים של ירושלים. ברור מאליו שכתוצאה מכך יאבדו תושבים אלה את זכאותם לתעודות זהות כחולות ואת זכויותיהם כתושבי קבע של ירושלים וישראל.

הכפרים הללו יהיו במעמד ביטחוני זהה לאלה של הכפרים האחרים הסמוכים לירושלים, דוגמת אבו דיס ואל־עיזריה. בינם לבין ירושלים האמיתית וההיסטורית, הכוללת את ירושלים המערבית ואת העיר העתיקה, הר הצופים, הר הזיתים ושכונות כמו סילוואן ושייח ג'ראח, תוקם גדר הפרדה מסיבית, שתהיה המשכה של גדר ההפרדה הקיימת כיום מקלנדיה עד שועפאט. כל הכפרים שיוחזרו לגדה המערבית יהיו באחריות כוחות הביטחון הישראליים, בהיערכות זהה לזו שבשטחי B ו־C.

כל מה שצריך לעשות הוא לתקן את "חוק יסוד: ירושלים", כך שכל הכפרים הפלסטיניים יוחזרו לגדה, וירושלים – עם רוב יהודי גדול – שהאגן הקדוש בתחומה, תהיה בירת מדינת ישראל. כך יחזור הביטחון לאזרחי ירושלים וישראל כולה. ■

© כל הזכויות שמורות לידיעות אחרונות בע"מ
אין להעתיק, להפיץ, לשכפל, לצלם, לתרגם, לאחסן במאגרי מידע...